

دور کن از دل از وقتیم	در بنویسند رسول کریم
شبه شکست که از	رو طبعی هم نام را
باز غالب بقلب جبار	پیش از آنکه از ارض سما
بهمه دوست خویش نام	وز همه زاده محبت نام

اَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْ تَرْتَقِي وَكُلَّ
مَنْ أَحْبَبْتَهُ وَالْبَعْدَ شَفَاعَتَهُ وَمَرَّافِقَتَهُ يَوْمَ
الْحِسَابِ مِنْ عِبْرَتِ مَسَاقِفَتِهِ وَوَعْدَابِ وَكَوْنِهِ لِيُجِيبَ
أَنْ تُوَافِقَ سَوَالِ الْمَعْبُودِ وَتُجِيبَ بِحُجْمِ مَحْمُودِ
أَيْ كَرِيمِ أَوْ كَرِيمِي أَوْ فَرْدِ
هَمْ تَرْتَقِي بِكَ كُنْتُ رُوِدِ
رُوْدِ حَشْرٍ أَوْ بِشَفَاعَتِ أَوْ
بِكَارِ عَيْفِ كُنْتُ سَوَالِ
غَيْرِ تَوْجِيهِ تَدْرِجِ مَلَالِ
وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَتَسْتَرْحِمَنِي بِوَعْدَابِ
يَعْقَازِ لَيْسَتَانِ
عَوَامِ كَرَامَةٍ تَأْمُرُ بِهَا
مَغْفُورَتِ كَرِيمِ رَأْفَتِهَا

ای تو که ایسکه در قرآن	گفته است حق سبحان
یعنی باینده که از خیر خطیب	کرده است سبب اسباب
گشت از صفت مانع معبود	همه ذات صفات با وجود
نسبت صادر زنده باری	همچو کفزار مسج کردار
نه از خویش بود نه قرار	مگر از حکم خویش جبار
همه در علم او بود همه	یعنی افعال بنده از خدا

كَيْفَ يَكُونُ كَمَا أَلْهَمْتَنِي وَقَضَيْتَ لِي بِجَمِيعِ
هَذِهِ الْكَلِمَاتِ وَقَضَيْتَ عَلَيَّ فِيهِ الظَّرِيحَ
وَالْأَسْبَابَ وَقَضَيْتَ عَن قَلْبِي فِي هَذِهِ النَّبِيِّ
الْكَلِمَةَ الشُّكَّ وَالْأَمْرَ تِيَابَ وَعَلَيْتَ حَبَّةَ عِنْدِي
أَعْلَى حُبِّ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَكْبَاءِ
جامع این درود میگوید
که چه باشد که رحمت در دل
یعنی در مع این که در درود
بنام راه که است در این باب
جاوه رحمت جوهر بود
حبت بگشت که شکل
باز است در اندر درود
با منت ده تا سبب

در اول